

Přídavná jména

Přídavnými jmény ptáme se, jaký je člověk v duši své? Jaké je zvíře? Báječné!
Jaké věci jsou? Užitečné!

Čí jsou to všechno nápady? Maminčiny a otcovy poklady.

Jaký člověk v duši je, ptáme se, jestli nebojí se, něco nesnese.

Je hodný, čistý, skromný, lakomý nebo je hraním her posedlý?

Někdo je stále veselý, někdo může být zase kyselý.

Máme k tomu jistě mnohé důvody, můžeme se smát i brečet u vody.

Jaká je ta barva nejlepší? Červená, modrá, žlutá, jinačí?

Jaká je vlastně naše Zem? Kulatá a nikam z ní nespádnem.

Někdo je hloupý na Zemi, však Hloupý Honza zvítězil nad všemi. Někdo je zas chytrý jako opice, které jsou učenlivé velice.

Přídavnými jmény ptáme se, jaký je člověk v duši své? Jaké je zvíře? Báječné!
Jaké věci jsou? Užitečné!

Čí jsou to všechno nápady? Maminčiny a otcovy poklady.

Přídavná jména už chápeme, jaký, který, čím, se na ně tážeme.

Kluk je malý, holka malá, kuře zas malé,

vidíte, že malá změna nastane.

Kopyto je kozí, ovčí nebo beraní. I když mohlo by být třeba taky pakoní.

Často končí na ý/í, na á nebo také é, to my už zcela jistě chápeme.

Někdo malý, někdo menší, někdo nejmenší a Ty, pokud zpíváš s námi, tak jsi nejlepší...

Přídavnými jmény ptáme se, jaký je člověk v duši své? Jaké je zvíře? Báječné!
Jaké věci jsou? Užitečné!

Čí jsou to všechno nápady? Maminčiny a otcovy poklady.

Přídavná jména už chápeme, jaký, který, čím, se na ně tážeme.